

Preek n.a.v.
1 Petrus 3: 21
(Doopdienst) door

Ds. David Scheepmaker

Gehouden op ?

In leven predikant te Dinteloord en Prinsenland

Schriftelijke weergave van geluidsopname

Orgelspel;

Georg Phillip Telemann “Nun freut euch liebe christen gemein”.

Doopdienst Ilona van Dam en Antonia Maaijke Pluijgers

Afkondigingen: ouderling B. Rijkhals

Zingen Psalm 11: 1 en 2

Votum en Groet.

Zingen Psalm 78 : 2 en 7

Lezing De Tien geboden en de samenvatting.

Zingen Psalm 78: 3

Lezen van het Doopformulier en gebed.

Beantwoording van doopvragen

Zingen bij het binnendragen van de dopelingen Psalm 105: 5

Bediening Doop

Zingen Psalm 134 : 3

Gebed

Zingen Psalm 105 : 24 onder het uitdragen van de kinderen

Lezen 1 Corinthe 10: 1-6 en 1 Petrus 3: 18-22

Tekst 1 Petrus 3: 21 prediking,

Geliefde gemeente, doopouders,

Vanmorgen hebben we dan twee kleine Schriftgedeelten gelezen die voorbeelden zijn, deze zijn ook in het doopformulier opgenomen zoals u al wel begrepen zult hebben.

Dat voorgebed van het formulier daar worden deze twee beelden, voorbeelden, afschaduwingen ook genoemd. Paulus zegt dat de doortocht van Israel door de Rode zee waardoor ze droogvoets konden gaan, om het doel te bereiken, dat daarmee de Doop beduid wordt.

En zo heeft de apostel Petrus ook gesproken over de zondvloed. Dat Noach met de zijnen, de gelovige Noach en de zijnen. De zijnen

worden geen gelovigen genoemd, alleen Noach was het en zijn, mag ik het zeggen, vrouw en kinderen profiteerden daarvan. Omdat ze ook in de gelovige voetstappen van Noach zouden komen. Daarom, zo is Gods verbond opgezet, je deelt erin, je deelt in de weldaden, je bent bevoorrecht.

O. wee als je de bevoorrechting niet ziet, als je het niet naar waarde kan schatten in je leven. Dan wordt alles wat voordeel was nadeel. Het heeft altijd consequenties. Dat wij christenen zijn. Dat we tot de christelijke gemeente mogen behoren, dat houdt een geweldig voorrecht in. Je bent te feliciteren, je bent bevoorrecht. En als ze dan zeggen; ik zie het niet, dan moet je jezelf dagelijks beschuldigen totdat het gaat veranderen in je leven.

Want we hebben het gelezen. Voortdurend wordt het ons voorgehouden; en weest niet gelijk het voorgeslacht toen. Want God heeft in het meerdere deel geen welgevallen gehad. Omdat ze in God ook geen welgevallen hadden. Ze vonden het wel geschikt.

Een mens is een inhalig wezen hij wil al het goede hebben. Natuurlijk daar ben je godsdienstig voor, halen hebben houden, maar God krijgt er nooit iets van terug. Wat erg, wat erg maar vergeet nooit dat je bevoorrecht bent. Als je zegt ik ben wel gedoopt maar....dan ben je op een foute manier bezig. Als je zegt ik ben wel gedoopt maar ik moet ook nog bekeerd worden dan zit dat al in de prediking van je doop besloten, vergis je niet. Als je zegt, je doop maar, dan verneder je Gods verordeningen. En dan ben je niet op de goede weg.

Helaas is de praktijk van het leven zo door de tijden door de vervlakking, door het traditionalisme. Natuurlijk laat je, je kind dopen. Natuurlijk ga je niet naar het Avondmaal. Dat zijn van die dingen die doorvreten in het gemeentelijke leven. En heel dat natuurlijk dat moet overboord gemeente. Daar moeten we tegenin bidden, tegenin strijden. Of dat we God gaan prijzen voor al de wonderen die Hij ons gegeven heeft. Dit geldt voor beide sacramenten, en wat God samengevoegd heeft scheidde de mens niet. En tot onze schade en schande en tot onze geesteloosheid toe bemerken we dat wat we gescheiden hebben ons slaat. Zodat er

eigenlijk niets naar buiten treden, dat we eigenlijk niet iets naar buiten kunnen laten komen. Ook niet naar buiten willen laten komen.

Zo mogen we dan vanmorgen tot U en tot de doopouders en onszelf spreken, wat God voor grote dingen gedaan heeft. En we moeten het zien opdat we het leren bewonderen. God heeft voorbeelden gegeven. En dan zien we naar dat schrikwekkende, de zondvloed. God heeft behouden, en weet u nu wat het verband is? Noach en de zijnen. Die komen in de crisis. En we weten wel wat het woord crisis is. dat is ook ergens een Grieks woord. Als een ernstige zieke met hoge koorts te kampen heeft en het gaat naar een crisis toe, dan weten we... het gaat er op of het gaat eronder.

Het wordt het middel van de genezing, of het wordt sterven. Zo hebben Noach en de zijnen de zondvloed beleefd. Ze hebben moeten werken en prediken aan de Ark toen er nog niets aan de hand was zo het scheen. Maar in de Ark hebben zij de crisis beleefd, door in de kokende golven te verkeren en nochtans niet onder te gaan. God bracht ze in dezelfde crisis als al de anderen, maar zij kwamen er door.

Door hetwelk de Doop beduid wordt.

Het is eigenlijk niet zo gewoon om je kinderen te laten Dopen want je brengt ze daarmee in de crisis. Toen onze huidige prinses Juliana gedoopt werd (ik heb het wel eens meer gezegd) toen heeft de predikant die haar Doopte gezegd, nu gaan wij prinses Juliana (toen ze klein was, was ze prinses en nu ze oud geworden is, is ze weer prinses) toen heeft hij gezegd; nu gaan wij prinses Juliana begraven.

Want de Doop wil zeggen dat je begraven wordt, maar dan met Iemand. Als je alleen maar begraven wordt zonder Iemand, en ja je zegt je moet altijd sterven, alleen sterven hè, wat dacht je dan? Dat geldt voor het ongelooft. Dan sterf je alleen. Betreurd door je familie.

Maar als je geleefd hebt met Christus, dan ga je niet alleen.

De Doop spreekt daarvan, begraven worden met Christus. Hij is ook begraven, maar Hij is ook opgestaan.

En daar spreekt de Doop ook van. Van dat water dat enerzijds de Doop behelst, verzwolgen worden maar het water kan je niet

verzwelgen omdat Christus de overwinnaar is. die is uit de doden opgestaan. En vandaar dat Petrus dan ook zegt over de Doop. Dat het een tegenbeeld is, een tegenbeeld van de zondvloed waarin anderen omkwamen en Noach en de zijnen behouden werden. Het tegenbeeld en nu gaat het om het tegenbeeld. Het tegenover, de doop staat tegenover de zondvloed. Het oordeel Gods waar de toenmalige mensheid in onderging.

Daarvan spreekt de Doop ook. Ook Noach werd niet gevrijwaard voor het oordeel. Hij stond niet op een veilige afstand het maar eens aan te zien, zoals Jona deed. U weet wel die ging op een veilige afstand staan om te kijken of Nineve onder het oordeel kwam. Een veilige afstand, maar hij moest bemerken dat God genadig was. Ook voor de Nineviten omdat ze tot bekering kwamen. Dat had hij niet van ze verwacht.

Of liever gezegd, het eigenlijk ook niet gegund. Ze waren de vijanden van Israel. En ze waren tot alles in staat. Dan maar liever het oordeel over hen.

Dat is een mens. Wat dat betreft gunnen we onszelf het beste en de ander het slechtste. Daar moeten we ook nog van bekeerd worden. Jona ook., en gelukkig hij heeft het mogen leren.

Wij zijn ook niet beter.

Wij zijn niet beter, dan die vanmorgen op zijn bed is blijven liggen. En die baalt van heel de kerkgang. Er zullen er hier vanmorgen ook zijn die zeggen, nou ik zit hier omdat het moet hoor. Met mijn hart ben ik er niet, ik wil je alleen vragen; hou je hem niet te lang aan vanmorgen met een Doopdienst. Het loopt altijd wat uit nietwaar en je weet we moeten nar de koffie enzovoort.

Ja, van wie ben je er een?

BEN JE VAN Christus?

Of ben je alleen maar van je vader en moeder?

Weet je dat je in de Naam van een Drie-enig God Gedoopt bent?

En weet je wat dat inhoud?

En als we in den Naam des Vaders gedoopt worden zo verzekert ons God de Vader dat Hij met ons een eeuwig verbond der genade opricht. Het ging van Zijn kant uit. En Hij heeft ons tot Zijn

kinderen en erfgenamen aangenomen. Maar nu de andere kant van ons uit.

Wat is daarvan het antwoord ? Zeggen we wij wensen U niet Wijk van ons. Want aan de kennis van Uw wegen heb ik geen lust. Dat is dan de praktijk, zou het niet? Vandaar de bekering. Dat je zeggen zou O ben ik nu zo, terwijl U me zo bewelddadigd hebt. Dat U me in de geslachten deed voorkomen en dat ik het teken van de Doop mee kon dragen. Uw bemoeienis Uw zorg, en als we in de naam van de Zoon gedoopt worden , zo verzegelt ons de Zoon dat Hij ons wast in Zijn bloed.

Dat is wat! In bloed wassen, ja dat is omdat Hij Zijn leven geofferd heeft. Zijn leven en zijn werk gaat een reinigende functie uit, daarom. Dat verzegelt Hij ons. En wat is er nou voor een vragen bij ons? Waarderen we dat ten hoogste of zeggen we, Ja dat weet ik al zo lang. Moeten we onszelf niet beschuldigen. Wat moet God drie-enig niet van ons denken? Terwijl Hij maar geeft en geeft en telkens maar in herinnering brengt bij iedere Doopsbediening. En geen reactie..

Merkt u dan niet dat een mens doods is in zonden en in misdaden. Is dat geen misdaad plegen tegenover de goedertierenheid Gods niet in beweging komen.

Alles aanvaarden alles nemen, en er komt nooit iets terug.

En als wij in de naam van de Heilige Geest gedoopt worden zo verzekert Hij ons dat Hij bij ons wil wonen. Opdat we leren toe-eigenen, en dat is geen stelen, dan gaan we naar ons toehalen wat ons is beloofd.

Als iets je beloofd is dan kun je, je schouders ophalen, je weet er geen weg mee, je ziet er niets in. Dan haal je het ook niet naar je toe. Je moet er niets van hebben.

En nu leert de Heilige Geest, begerig het naar je toehalen.

Gods Vaderlijke zorg en de liefde van onze Heere Jezus Christus. Dan gaat het leven.

Dan komt er spanning in ons leven, dan krijgen we een onbehagen aan onszelf, dan zeggen we; hoeveel jaren leef ik al niet met de gedachten dat ik het wel weet.

Dat ik dan mijn best doe, en verder acht ik het wel geschikt.

Moet je dat niet bestrijden in je leven? Dan ben je gedoopt en je behoort erbij, maar je leeft heel neutraal tussen de andere mensen in. Er gaat niets van je uit. Een ander kan zich niet aan je optrekken.

Hij weet alleen dat je naar de kerk gaat. Maar of je een christen bent dat zal hij moeten ondervinden. En dat geldt nu heel de gemeente van jong tot oud. We zijn gedoopt gemeente. En eens zal God Drie-enig zeggen; Ik heb je bijeen willen vergaderen, en de belofte heb Ik verzekerd, maar gij hebt niet gewild Ga weg van Mij, die de ongerechtigheid werkt. Er zo dicht bij geweest te zijn, er bij behoort te hebben en fan weg te vallen.

Hoort u hoe klemmend de Doop is? er is helmaal geen verschil tussen Doop en Avondmaal hoor. Dat is maar een verzinsel van mensen.

Wij vinden het maar al te gemakkelijk, we willen onze vingers niet branden. We ontlopen maar totdat we de laatste adem uitblazen, en wat dan?

Is Hij het niet waard om in ons leven gezocht en gediend te worden? En daar mag je om bidden en vragen. Als je dat niet doet dan, nou ja wat dan?

Er wordt wel eens wat gezegden dan vergeet je het.

Ja het leeft niet en daarom vergeet ik het maar.

Dat vergeten daar moet je ook tegen vechten.

Bij het ouder worden ga je steeds meer vergeten, maar dan moet je wel dit zeggen.

Heere God dat ik toch nooit vergeet, we zingen het toch; “vergeet nooit een van Zijn weldadigheden”. Gedoopt, vergeet niet Het is God die ze u beweest. En als dat mag leven is dat de werking van de Geest die herinnert je. We hebben toch ook wel eens van die gedachten. O ja dat is waar...ja

Dat zou ik haast vergeten.

Zou God door Zijn Woord en Geest ook niet tot ons willen spreken?

En dan moet je, je beschuldigen. Het is altijd maar werken en dat andere komt er nooit. Denk er om de doop spreekt van een crisis.

Welke kant gaat het uit?

Ouder worden daarvoor ben je gedoopt. Dat is het eerste, of het wordt verloren gaan. Omdat je niet gewild hebt. Deze God, deze Drie-enige is te loven en te prijzen. De Doop is een tegenbeeld, dat wil zeggen het gaat om de Doop, dat andere is een tijdgebonden iets geweest, de zondvloed. Zo is ook de doortocht door de Rode zee een tijdgebonden iets geweest.

Maar de Doop die heeft zijn tijd tot aan de wederkomst van Christus. Het tegenbeeld, want het is de Doop in Christus. Hij is de Vervuller van heel Gods bedoelen het gaat God om redding het gaat God om behoud van de mensen en dat voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. En heel dat werken van de mens is breken, stukbreken, God vertoornen je eigen weg gaan dat is dan de zondvloed die daarop volgde.

Maar de gelovige Noach met de zijnen behouden en bewaard. Maar ook daar was een Cham tussen, die zijn eigen weg ging. Vergis u niet.

En dan de Israëlieten die allen door de Rode zee zijn doorgestaan, die kwamen aan de overkant vanwege Gods beloften.

Ze waren op weg gezet naar het land van belofte en in het merendeel had God geen welgevallen, omdat zij aan Hem geen welgevallen hadden.

Zo kun je gedoopt wezen en je houd alleen maar van jezelf en van je hobby. Van je werk en van je eigen belangen. En de rest dat daarbij is dat gaat met moeite.

Ken je dat niet, en heb je daar nooit eens erg in Dat je zegt daar moet ik nu alles op alles zetten.

Ik ellendig mens , wie zal met toch verlossen.

Een christen heeft dan te strijden met de oude natuur omdat er een nieuwe gekomen is.

Gelukkig als je onrustig wordt in jezelf, dan is er wat nieuws gekomen wat je voorheen niet kende.

De doop spreekt van sterven in, met Christus ondergaan. Nou het Christenleven is eigenlijk niet anders.

Christus duldde en verdroeg, spot en hoon en smaad.

Dan moet je in het leven ook wel eens wat slikken, en nemen en terugtreden om Christus wil.

Je moet sterven aan je hoogmoed, aan je eigendunk, en waaraan al niet? Om Christuswil.

Sterven OM TE LEVEN. HET LEVEN dat telkens weer door mag breken. Vergevingsgezind zijn, liefdevol, vol erbarmen, zorgzaam, meeleven met de ander.

Dat is het vruchtbegin van de Doop als dat door gat werken in ons leven. De Doop een tegenbeeld van de zondvloed en van de doortocht van Israel door de Rode zee.

En allen die God niet dienen komen om.

Niet omdat Israel zoveel beter was kwamen zij aan de overkant. Nee dat niet. Want een Christen kent zichzelf, Hij heeft te strijden met zijn natuur.

Maar Egypte gaat verloren omdat het Gods volk niet in het beloofde land wil laten komen. En daar is Gods eer mee gemoeid.

Want Gods koninkrijk zal aan de dag treden. Opdat wij er komen zouden. Opdat wij burgers, nu reeds, van dat koninkrijk zouden zijn. Daarom gedoopt, om ons daarop voor te bereiden. En zeggen O God maak het waar. Maar wat is nu de inhoud van de Doop?

Ze is niet een aflegging van de vuilheid van het lichaam.

Nou, en er wordt telkens gesproken dat de Doop is een afwassing van onze zonden.

Jawel zeker, zeker maar weet je wij zijn mensen van de buitenkant. Als we nou maar gedoopt zijn, dan is het klaar.

Je weet maar nooit waar het goed voor is. en als je weet dat je kind gedoopt is dan ben je op eventuele gebeurtenissen voorbereid, je kunt toch zeggen, het is toch gedoopt.

Als je dan die God van die doop niet nodig zal hebben. Wat zal je dan aan je doop hebben.

Dan wordt het een beschuldiging. Want God en Zijn verbond horen toch bij elkaar.

Wie heeft er een verbond gesloten. God de Vader God de Zoon. Dat kan toch niet losgemaakt worden van elkaar.

En nu gaat het niet om de buitenkant wat schoon te wassen. Dat

doen we wel, we zijn nu allen min of meer op zijn zondags.

U kent de uitdrukking wel.

Nou je moet ze doordeweeks maar eens ontmoeten. We weten wel wat daarmee bedoeld wordt.

Nu Petrus bedoelde de Doop was niet zomaar een uiterlijke afwassing hoor, het gaat in wezen om de vraag van een goed geweten voor God.

Hebt u een goed geweten?

Nou ik ben me niks kwaad bewust

Vergis je niet, voor God heb je een goed geweten.

Heb je geen kwaad geweten, dat je Hem altijd negeert? Dat je Hem altijd laat praten. Dat je zijn Woord niet wet te wegen, niet een wikken en een wegen.

Ach je weet het wel en je wordt er zo moe van. Dat is die oude natuur. Die altijd moet, moet je altijd geven moet je altijd slapen. De oude natuur. De duivel zegt; slaap maar uit hoor. En we moeten wakker zijn.

Wakker om te horen daar hebben we het leven voor ontvangen.

Daar voor zijn we in de Drie-enige naam gedoopt.

We moeten een goed geweten hebben u weet best wat het is een kwaad geweten te hebben.

Dat we een beschuldiging hebben omdat we wel wat beloofd hebben maar we zijn het niet nagekomen.

Je zeg ik heb eigenlijk een kwaad geweten.

Ik durf je eigenlijk niet onder ogen te komen.

Durf je God onder de ogen te komen?

Met een gedoopt voorhoofd en waar is nou de liefde.

Waar is nou die God die je nodig had, voor jezelf en voor je kinderen. Of zeg je ja ik heb het goed gedaan.

Ik heb ze altijd meegenomen naar de kerk, en ach.

En nu zeg je God; nu heb ik u te weinig nodig gehad ik deed maar wat.

En ik dacht dat het wel goed was. Daar moet je dan van bekeerd

worden. De doop die spreekt van een goed geweten.

En dat goede geweten zit dan in het antwoord.

En dat begint met een schuldbelijdenis.

Vergeef o God om Jezus wil, vergeef toch, vergeef toch, laat me delen in Uw vernieuwende genade.

Want U bent barmhartig en genadig en U wijst nooit af. Wat een zegen.

Ouders at je zo bezig mag zijn. Je gunt je kinderen al het goede.

Je kunt niet zeggen ik zal ze wel bewaren voor allerlei kwaad.

Nee, dat kunnen we voor onszelf ook niet.

Maar als je dan verder niets doet, nee je mag ze juist aanbevelen.

Het gaat om een goed geweten en dan klaagt het je aan.

Wie zit er hier nou met een goed geweten. Ik zou zeggen niet een, NIET EEN.

We moeten ons zelf allen beschuldigen.

Wat hebben we met onze eigen doop gedaan?

We zijn gedoopt, en zijn het al lang weer kwijt. Hoe leven we dan als gedoopte.

Nou ja, als we dan maar bekennen Heere God wilt U het in mijn leven brengen dat, dat een verlangen komt.

Want als je ergens een verlangen naar hebt blijf je er telkens aan denken. Komt altijd weer terug.

Je kunt bij jezelf nagaan, het verlangen, de begeerte om naar Gods wil te leven. Ontbreekt ons.

Heeft u het nooit onderkent? Heeft u er nooit mee te kampen, heeft u daar nooit mee te strijden.

Das een Christen hoor daar begint het mee.

En die strijd die verlat je dan niet.

En daar mogen we elkaar toe opwekken.

De Doop spreekt van een goed geweten voor God. om te leren beantwoorden aan wat God beloofd heeft.

Om naar waarde te leren schatten wat Hij ons toebedeeld had.

Want het is waar hoor wat God gedaan heeft, en wat Hij in de Doop verzegeld heeft. Het is maar niet een kerkelijke plechtigheid want aan plechtigheden hebben we niets. Helemaal niets.

Wij doen niets en het water doet niets maar JEZUS CHRISTUS die het gedaan heeft.

Die het volbracht heeft, die het ook heeft gezegd; “ Het is volbracht”. Daar wijst onze Doop heen. Met Christus gestorven, met Christus opgewekt.

Gestorven dan kun je niet meer overhoop blijven liggen met die en met deze. Dan ga je dat ook bekampen.

Dan kan je niet meer lasteren van een ander, nee de hand op de mond. Sterven aan jezelf. Om voor Christus te leven tot Zijn eer en tot stichting van de gemeente. En alles rust op de opstanding van onze Heere Jezus Christus.

Door de opstanding van Jezus Christus.

Als de opstanding van Christus wordt genoemd dan is daar Zijn doopsantwoord afgegaan.

Een vrijwillig sterven omdat Hij voor Zich niet hoefde te sterven. Maar voor u en mij, en nu spreekt de Doop daarvan.

Gestorven met Christus, opgewekt met Christus, daar gaat een sprake vanuit, een roeping een opdracht.

En het is Israëls God die krachten geeft.
Van wie het volk zijn sterkte heeft.
Looft God elk moet Hem vrezen.

AMEN

Zingen Psalm 19 : 7

Collectes

Gebed

Zingen Psalm 89 : 3

Zegen

